

og Omlægning af nogle Arbejdstider, kun ganske beskedne — 38 Mill. Kr. i alt, nævnes der.

Det er jo kun beskedent i Forhold til dette, men det er interessant at se, at fordi man har administreret saadan, at man har haft disse store Tab, disse store Udgifter, har man været nødsaget til at skrabe lige til det sidste paa Tjenestemændenes Budgetter for at vinde ind, hvad man kunde. Der har jo været en Jagt efter Honorarer, som har været meget beundringsværdig, for saa vidt som Skytterne har truffet alt, hvad de sigtede paa. Men der burde dog saa spørges, om det egentlig er rigtig passende, naar der under Ledelse af den nuværende Regering gøres en saadan Jagt paa de smaa Honorarer, som en og anden Embedsmand, en Fuldmægtig, en Assistent, en Kontorchef eller andre sidder med, at den højtærede Statsminister har bevaret et Statshonorar fra en anden Ministers Ressort. Jeg tror ikke, man har kendt et saadant Tilfælde før. Jeg tror ikke, man har kendt det Tilfælde før, at en Statsminister, som jo har Statens højeste Gage, tillige er lønnet med et Honorar, som betales for den ene Halvdels Vedkommende af Staten, og som udredes af en af de Ministre, som er ham underordnet. Men saadan er jo Forholdet, idet den højtærede Statsminister, efter hvad der er oplyst af den højtærede Handelsminister for Finansudvalget, stadig i de to Aar, han har været Statsminister, har oppebaaret et Honorar for sin Virksomhed som Formand for de to Krigsforsikringsvirksomheder, som han under Krigens ledede. Naar man gaar saa voldsomt til Værks overfor andre, kræver dog, skulde jeg tro, blot almindelig politisk Rimelighed, at man veg tilbage for selv at afvige fra Regelen, thi ellers vil jo et velkendt Ord faa en ny Form, og man vil i Tjenestemandskredse sige, at de smaa Honorarer hænger man, og de store lader man løbe.

Man har nu, efter at man har gennemgaaet det mørke Billede af disse to Aar, vendt sig til de lysere Udsigter, som haade den ærede Ordfører for Venstre og den højtærede Statsminister gjorde sig Umage for at fremtrylle for os. De lyse Udsigter skildrede dels den højtærede Finansminister derigennem, at April Maaned havde vist en betydelig Bedring. Statens Indtægter var, sammenlignet med April i Fjor, højere og Statens Udgifter mindre. Der var i alt en Forbedring paa ca. 16 Mill. Kr. Fortsat vilde det jo give et overmaade stort Resultat; dog turde den

højtærede Minister ikke haabe det saa stort. Den ærede Ordfører for Venstre dvælede navnlig ved, at nogle af Indtægterne havde været større. Der er publiceret en Meddelelse om Indtægterne i April og Maj Maaned, som viser nogen Opgang for Toldindtægternes Vedkommende, men som tillige viser en Svigten af Indtægterne for forskellige af Forbrugsafgifterne, og derfor tror jeg, at det ikke er velbegrundet paa disse Tal at bygge nogen stor Forhaabning om, at Stillingen er bedre. Thi dér, hvor Loven er uforandret, dér er Indtægterne faldet, hvilket betyder, at der er et mindre Forbrug, hvilket igen betyder, at Tilstandene ikke er gunstige, men dér, hvor Loven er forandret, er der kommet en Merindtægt. Der er nemlig paa Tolden kommet en Merindtægt, men den højtærede Minister har jo ogsaa faaet sine Toldsatser i høj Grad forhøjet. Den ærede Ordfører for Venstre var forbavset over, at der, den Gang den højtærede Statsminister vilde have sine Toldsatser forhøjet, opstod Diskussion her i Tinget derom; det undrede den ærede Ordfører, at Tinget overhovedet kunde henfalde til at tale om noget saa selvfølgeligt, det uskyldigste af alle Lovforslag, som nogen Sinde havde foreligget, fik man Indtryk af, at det var. Men naar den højtærede Minister ved Samlingens Begyndelse forelægger et Forslag, hvis Hensigt er at tilvejebringe en Toldreform, hvor en Nedgang i Toldindtægterne paa det almindelige Forbrug eller paa vigtige Forbrugsgenstande kompenseres med en Opgang i Tolden paa andre Omraader, og han derefter ved Samlingens Slutning opgiver alle Forsøg paa at forbedre de Toldsatser, der hviler paa et nødvendigt Forbrug eller vigtigt Forbrug, men blot indkasserer Forhøjelsen, ja, saa maa den ærede Ordfører undskylde, at vi ikke finder dette Forslag saa fuldkommen uskyldigt, at det ikke er Omtale værd.

Altsaa, den ærede Ordfører fandt med Hensyn til Statsvirksomhederne Træk som tydede paa Bedring. Naar man erfarer, at Statsbanernes sidste Regnskabsmaaned giver Overskud, kan man naturligvis sige, at det er et Vidnesbyrd om Bedring, men naar man samtidig erfarer, at det ikke er Indtægterne, der er steget, men at de tværtimod er faldet, medens Bedringen stammer fra, at Udgifterne er formindsket, og man saa tillige ved, hvorfra denne Udgiftsformindskelse stammer, saa kan man ikke i nogen Henseende deraf slutte, at der findes en Bedring i